

Abstrakt

Hlavním cílem rigorózní práce je přiblížit osobnost významného národohospodáře, vysokoškolského pedagoga a politika profesora Albína Bráfa (1851-1912) a jeho vliv na řešení palčivých dobových sociálních otázek. V práci je zachycen profesní a myšlenkový vývoj Bráfův spojený s teoretickou literární činností a praktickými potřebami doby, kdy zájem o sociální problematiku byl trvalou součástí jeho politické a akademické kariéry. Dále pak podíl Bráfa na vzniku významných veřejnoprávních institucí a teoretické přípravě sociální legislativy v oblasti tzv. dělnické otázky a sociálního pojištění. A konečně i Bráfova pedagogická činnost, která se posléze zúročila především v úspěšné práci jeho žáků Wintera, Preisse, Rašína, Engliše, Macka a Grubera v období 1. republiky. Všichni z uvedených jsou považováni za představitele druhé generace tzv. české sociální školy, přičemž Bráf patří mezi její zakladatele. Pozornost je rovněž věnována vlivu první sociální papežské encykliky Rerum novarum na Bráfovo sociální myšlení a postoje v oblasti směřování sociálně pojistných zákonů. Pro dosažení cílů práce byl zvolen historický výzkum s využitím obsahové analýzy. Syntézou poznatků byly popsány kroky, které předcházely zavedení soustavy povinného sociálního pojištění v našich zemích. Výsledky práce poslouží k lepšímu porozumění období, kdy se formovaly základy dnešní podoby sociálního státu.